

بسم الله الرحمن الرحيم

أصول موقفیت الهی:

عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: سَيِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ.

اصل اول: چون رود جاری باش (هیچ کس تو را متوقف نکند)

ما در این مباحث دنبال آن هستیم که چه چیز هست و چه چیز نیست همه انسانها از هستی لذت و به دنبال آن می باشند یکی از آن موارد هستی در عالم که خداوند به عنوان یک قانون معرفی می کند اینست که هر چه شما در طبیعت و عالم وجود می بینید همه در یک قانون مشترکند و آن قانون (جريان) و حرکت مداوم عالم هستی است اگر موجودی از حرکت و جريان باز ایستد محکوم به نابودی و پوچی است و هر جا جريان و حرکت باشد انسان از آن لذت می برد مثلا آب جاری و رود به انسان نشاط و لذت می دهد اما اگر آب مرداب شد متعفن می گردد خود انسان هم د اگر اهل ورزش و حرکت نباشد انواع مريضيه را خواهد گرفت در ناحیه روح آدمی هم هرجا متوقف و ساکن ماند متعفن می گردد لذا (بخشش) ريشه همه خوبی هاست و كينه و حسد و دشمنی نوعی سکون و توقف است و موجب نابودی انسان است.

ساحل افتاده گفت گرچه بسی زیستم

هیچ نه معلوم شد آه که من چیستم

موج ز خود رفته‌ای تیز خرامید و گفت

هستم اگر می‌روم گر نروم نیستم

اقبال لاہوری

حالا در شریعت هرجا توقف و سکون است حرام و مکروه می باشد و هر جا حرکت به سمت هستی است واجب و مستحب است.